

Dzielcie się swoją miłością

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 5 czerwca 1994 r.
w Sai Ramesz Mandap w Brindawanie

Ucieleśnienia boskiej atmy! Ludzkie życie jest szlachetne, święte i cenne. Sposobem na uświadomienie sobie tej prawdy jest poczucie, że jesteście częścią boskości. Jedyne istoty ludzkie otrzymały możliwość doświadczenia tej prawdy. Dlatego obowiązkiem każdego człowieka jest dążyć do jej urzeczywistnienia.

Ludzkie ciało składa się z pańczabhutów (pięciu żywiołów) i pańczakoszy (pięciu powłok). Są to powłoki: annamaja (pożywienia), pranamaja (energii życia), manomaja (umysłu), widźniamaja (intelektu) i anandamaja (błogości). Jedyne ludzie posiadają pięć powłok, pozostałe gatunki istot żywych mają tylko pierwsze trzy. Człowieka opanowało przywiązanie do doczesnych pragnień, które wywołują różnego rodzaju iluzje związane z trzema gunami (sattwą, radžasem i tamasem). Aby osiągnąć wyzwolenie, musi on porzucić te pragnienia. Umysł jest przyczyną zarówno zniewolenia, jak i wyzwolenia. Człowiek osiągnie wyzwolenie wyłącznie dzięki kontroli umysłu.

Każdy szczyti się ciałem, umysłem i intelektem, zapominając o mieszkającej w jego wnętrzu atmie, która jest podstawą ich wszystkich. Atma nie rodzi się ani nie umiera. To korzeń drzewa podtrzymujący gałęzie, liście, kwiaty i owoce. Atma jest opoką, na której opiera się gmach życia.

Wedy głoszą, że człowiek może osiągnąć nieśmiertelność przez tjaę (wyrzeczenie), a nie przez czyny, bogactwo czy potomstwo, ani w inny sposób. Czego należy się wyrzec? Trzeba wyrzec się swoich złych cech. Dzisiaj ludzie tylko żyją w ludzkiej postaci, lecz mają mnóstwo zwierzęcych cech. Aby ukazać swoją wrodzoną boską naturę, muszą rozwijać miłość do Boga, strach przed grzechem i przestrzegać sanga niti (moralności w społeczeństwie). Jeśli ludzie będą lękali się grzechu i kochali Boga, nie pozwolą sobie na niemoralne czyny. Tym samym w społeczeństwie automatycznie zapanuje moralność. Urodzić się jako istota ludzka i prowadzić życie zwierzęcia jest bez sensu.

Boga można poznać tylko przez doświadczenie, a nie w drodze eksperymentów. Do tego celu konieczna jest sadhana. Ludzie zajmujący się odkrywaniem kosmosu nie podejmują najmniejszego wysiłku, by odkryć w sobie boskość. Jaki jest pożytek z prowadzenia eksperymentów służących odkrywaniu przestrzeni kosmicznej, jeśli z oddaniem nie pielęgnuje się ludzkich cech i nie praktykuje się takich podstawowych wartości, jak okazywanie szacunku matce, ojcu i nauczycielowi? Każdy musi postępować zgodnie z zasadą: „Zawsze pomagaj – nigdy nie krzywdź”. Każdy wykształcony człowiek z pokorą i z czystym sercem musi angażować się w bezinteresowną służbę dla społeczeństwa.

Wszelkie wyróżnienia akademickie, a nawet wykonywanie praktyk duchowych, są niewiele warte, jeśli w sercu nie ma miłości. W sanskrycie serce nazywa się „hridaja”. Termin ten składa się z dwóch słów: ‘hri’ i ‘daja’ (współczucie). Boga określa się jako Hridajawasi (wewnętrzny mieszkaniec serca). Miłość i współczucie są obecne w każdym człowieku. Każdy musi dzielić się swoją miłością z innymi. Niedzielenie się własną miłością jest całkowitą niewdzięcznością wobec społeczeństwa, któremu zawdzięczasz wszystko. Musisz nieograniczenie dawać swoją miłość innym i otrzymywać miłość w zamian. Oto głębokie znaczenie ludzkiego życia.

Tłum. Dawid Kozioł

Źródło: <http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume27/sss27-16.pdf>
(is)